

Salvátor

74

duben 2024

INFORMAČNÍ OBČASNÍK CHRUDIMSKÉ FARNOSTI

Služba

Velikonoční číslo farního občasníku bych rád věnoval službě. Během velikonočního tridua jsme prožívali události, které nás uváděly hlouběji do Kristova velikonočního tajemství. Tak jsme mohli na Zelený čtvrtek slyšet v evangeliu o Ježíšovi, který svým učedníkům umyl nohy, a na Velký pátek jsme se v prvním čtení zapslouchali do písně o Hospodinově služebníku. Tato čtení plně zapadají do Ježíšova života, který přišel, aby sloužil, aby naplnil vůli nebeského Otce. Otec ho oslavil, obdaroval mocí, a proto plným právem vzkříšenému Kristu náleží oslovění Pán.

teb, o kom se v nich hovoří jako o služebnících, najdeme zmínku jak o papeži, tak o křesťanech (živých i zemřelých). V první eucharistické modlitbě čteme: „V jednotě s tvým služebníkem, naším papežem Františkem“.

A v dalších částech stejné modlitby říkáme: „Pamatuj, Bože, na své služebníky a služebnice, které ti dnes připomínáme“. A o něco později: „Pamatuj také, Bože, na své služebníky a služebnice, kteří nás předešli se znamením víry a spí spánkem pokoje“.

Nezávisle na postavení, které v církvi můžeme zastávat, nezávisle na úkolech, které jsou dočasně svěřené nám nebo druhým, máme společně to, že všichni sloužíme jednomu

Pánu. Někde jsem slyšel, že velikost služebníka se neměří velikostí úkolu, ale vznešeností Pána, kterému slouží. A je pěkné, že nás Pán „nepropouští ze služebního poměru“ ani tehdy, když nám ubývají síly anebo když překračujeme práh věčnosti.

Jestliže Krista vyznáváme jako Pána, znamená to, že jsme těmi, kdo mu slouží. Mohli bychom říci, že vůbec nezáleží na tom, jestli máme na mysli papeže nebo věřícího člověka v nejdlejší části světa. Když listujeme misálem a díváme se do eucharistických modli-

otec Jan

Starost o naše kostely

Vážení a milí farníci,

těmito řádky chci navázat na to, co jsme v naší farnosti prožívali v postní době. Ta letošní se netýkala jen přípravy na Velikonoce, ale zahrnovala také potřebu najít někoho, kdo by po rodině Pavlíkových navázal na jejich péči o hlavní kostel. Využívám této příležitosti, abych poděkoval každému, kdo toto hledání provázel svou modlitbou, a děkuji také za rozhovory, při kterých postupně dozrávala různá řešení. Jsem rád, že jsem v závěru mše svaté na Květnou neděli mohl představit několik farníků, kteří souhlasili s tím, že převezmou štafetu v starosti o kostel. Využil jsem této příležitosti, abych představil také ty, kteří dlouhodobě vykonávají různé služby v kostele. Protože ne každý z vás byl na této mši anebo jste si nemuseli zapamatovat všechna jména, uvádím je znova v tomto článku.

Oltářní plátna a kalichové prádlo bude mít v péči Klára Fidlerová s maminkou. Daniel Měkota organizuje měsíční úklidy, Klára Fidlerová se ujme těch větších, které jsou několikrát v roce. Dan se také stará o svíce na oltářích. Manželé Tomáš a Tereza Kříčenští mají na starosti květinovou výzdobu; k Zahradnictví Mikan, které už řadu let přispívá ke květinové výzdobě kostela, se tak od letošních Velikonoc přidává další chrudimské zahradnictví. Petr Soukal souhlasil s tím, že se ujme přípravy na nedělní bohoslužby a související organizační činnosti. Vlado Brachtl se ujal přípravy kadidla a klíčnky, kteří ve všední dny otvírají a zavírají kostel, jsou Oldřich Kutil a Petr Tulis. Většinu prací, které jsem právě vyjmenoval,

dlouhodobě zastávali manželé Pavlíkovi, patří jim za to srdečné poděkování.

Dále bych rád zmínil Petru Pudilovou: obchod s knížkami, který dlouhodobě zajišťuje, získává na svém významu, protože začátkem letošního roku ukončilo svou činnost pardubické Bartholomeum; pěkné plakáty a nástěnky jsou také výsledkem její práce. Díky ní je ke každému soukromému zastavení, stejně jako ke mši svaté vždy připravena, upravena a květinami vyzdobena kaple na faře. Poděkování patří také těm výše postaveným, kteří většinu bohoslužeb prožívají na kůru: regenschorimu Tomáši Židkovi a jeho spolupracovníkům z řad varhaníků, zpěváků a hudebníků. Chci zmínit také ty nejvýše postavené, kteří neděli, co neděli vystupují do věže, aby svolávali k bohoslužbám zvukem zvonů. Tuto službu má na starosti Antonín Beneš.

Všem, kdo se zapojují do nové služby ve farnosti, děkuji za ochotu a odvahu, s jakou přistupují k novým úkolům; těm, kdo pokračují ve své službě, děkuji za spolehlivost a vytrvalost.

V této souvislosti mi dovoluji ještě krátce zmínit také další kostely a lidi, kteří se o ně starají. Tento nápad totiž vzešel z jednání redakční rady.

Někteří farníci se starají o kostel, který jim je blízký svým zasvěcením. Např. Kateřina Marelová s manželem věnuje péči kostelu sv. Kateřiny a Michal Flidr s manželkou zase kostelu sv. Michaela.

Václav Jireš pečuje o kostel Povýšení svatého kříže, Jiřina Zrústová o kostel sv. Marka v Markovicích a Hana Petru-

sová o kostel Nejsvětější Trojice v Pouchobradech. V minulém roce začala kostel sv. Jiří u Třech Bubnů zdobit květinami Alena Pavlišová a od letošního jara se přípravy kostela na bohoslužby ujme Pavel Pudil.

Kostel sv. Bartoloměje v Kočím je na první pohled bez kostelníka, ale vše potřebné k přípravě bohoslužeb rádí a ochotně zajišťují Tetřevovi.

O kostel Nanebevzetí Panny Marie ve Vejvanovicích se stará Veronika Chvojková, s květinovou výzdobou pomáhá Alena Pikhartová se sestrou Marcelou.

Do našich farností patří také malé kaple, v kterých bývá mše svatá dvakrát ročně. Vždy je potřeba někoho, kdo ji uklidí, vyzdobí apod. O tu v Topoli se stará Daniela Komárková, v Bezděkově Jaroslava Pelikánová, o kapli v Úhřeticích pečují místní manželé Flídřovi a o tu ve Dvakačovicích mladá maminka Miloslava Hlináková. Zbývá nám poslední kaple, a sice ta ve Stičanech, kterou k bohoslužbě připravuje Veronika Chvojková a kam zpravidla přichází hrát na kytaru místní rodina Bakešova.

Právě skončil poměrně dlouhý výčet farníků, kteří zastávají tu či onu starost o jeden nebo druhý kostel. Smysl jejich

představení byl dvojitý: 1/ podělení se o radost z toho, že ke každému kostelu a každé kapli má někdo z nás trochu blíž a věnuje mu přiměřenou péči, aby v nich bylo prostředí vhodné pro slavení posvátných tajemství; 2/ pokud by někdo chtěl příležitostně pomoci, přinést květinu, která mu vyrostla na zahrádce apod., aby věděl, na koho se může obrátit.

Ke každé nedělní mši svaté je kromě toho potřeba několik farníků, kteří se ujmou čtení a přímluv, kteří vykonají sbírku, kteří k oltáři přinesou dary chleba a vína. Chtěl bych vás povzbudit k tomu, abyste sebrali odvalu a do některé z těchto služeb se začali častěji zapojovat. Pokud nevíte, jak na to, stavte se v sakristii nebo na faře, rádí vám pomůžeme.

Mám velikou radost, že je v našem společenství tolik lidí, kteří se chtějí podílet na starosti o naše kostely a bohoslužby. Stěží bych dokázal být každému z vás dostatečně vděčný. Proto si dovolím vypůjčit slova apoštola Pavla z listu Filipánům (4,19): „A protože můj Bůh je přebohatý, skvěle vám to odplatí skrze Krista Ježíše ve všem, cokoli budete potřebovat.“

Váš otec Jan

Velikonoce 2024

Duchovní obnova 9. 3. 2024

Pokušení

V rámci postní duchovní obnovy jsme také vyslechli v přátelském prostředí chrudimské fary dvě přednášky otce Pavla Tobka z Kutné Hory. Jako zásadní téma si zvolil téma pokušení

a na úvod předeslal, že hlavním cílem duchovní obnovy v rámci církve je nabídka k vlastním úvahám o víře či Božím slově. Stačí, když nás osloví třeba i jen jedno slovo nebo myšlenka, které nebo kterou právě potřebujeme, aby nás to dovedlo alespoň kousíček směrem k Bohu.

Velikonoce 2024 - pokračování ze str. 3

Co to je vlastně pokušení, vysvětloval poměrně zevrubně, a to i svým vlastním psychologickým způsobem.

Dělalo to na mě dojem i jakési psychologické sondy do konání dobra a zla, do umění je rozlišovat, poznávat, co je od Boha a co od ďábla.

Proč jsme Bohem pokoušeni? Bůh nás nepokouší! Testuje nás, abychom se tříbili, abychom rostli v lidské i náboženské síle, abychom se postupně vymykali ze zla. Tam, kde je naše slabé místo, tam Zlý útočí pokušením. Ďábel chce zničit nebo nakazit naši víru.

Když dělám dobré, trvá i potom pokoj a činnost v mé duši.

Když dělám zlé, následuje ochablost, vnitřní prázdnota, mrzutost.

Otec Pavel Tobek rozebral tři hlavní pokušení Krista: žádost o proměnu kamene na chleba, dar všeho za poklonu ďáblu a žádost o důkaz Boží lásky při

Vzájemné modlitby

Po celý postní čas jsme vkládali do košíků v kostelech naše prosby, které si vždy někdo vzal za své a za nás se modlil. Totéž jsme dělali my pro jiné v krásné modlitbě Pomodlím se za tebe, pomodli se za mne. Díky za tento nápad, stejně jako za postničky, do kterých jsme schraňovali peníze pro naše adoptivní indické děti.

skoku z hradeb Jeruzaléma.... Závěr je jediný: nemůžeme žádat důkazy lásky ani od Boha, ani od lidí.

Mě velmi zaujala analýza uchopení i zneužití moci. Je naše touha někoho ovládat od Boha? Touha ovládat není úplně jenom záležitost katolické církve,

všimla jsem si, jak podobně to hodnotí i jiná duchovní učení. Mně osobně se moc líbí to hledání souvislostí mezi různými duchovními naukami.

Poslouchala bych ještě mnohem déle, protože se mně opravdu obě přednášky velmi líbily....

Alena Dostálová

Křížová cesta v přírodě neděle 24. 3. 2024

Děkuji za organizaci nedělní křížové cesty do kostela svatého Jiří na Třech Bubnech. Pokusím se vám ji popsat. Květná neděle odpoledne začala kroupami, deštěm a silným větrem. Hrozilo, že se nemusí náš záměr zdařit. Sešli jsme se i s otcem Janem v Kočim. Milá a starostlivá Petra Pudilová vybrala křížovou cestu podle dětí. Vše vysvětlila

a rozdala nám listy s texty jednotlivých zastavení. Nesli jsme si své malé kříže, vpředu velký kříž. V tichu kráčeli loukou, kde foukal silný vítr. Míjeli jsme i rozkvetlé stromy, ptačí zpěv moc slyšet nebylo. Ke Třem Bubnům do kopce jsme už stoupali chráněni před větrem. Každé zastavení jsme prožívali s Ježíšem jedinečně, osobně i ve společenství všech. Tak jsem to vnímala já.

Pokračovali jsme v cestě, a nahoře na tří bubenském hřbitově bylo 13. zastavení. Poslední 14. zastavení připadlo na mě uvnitř kostela. Dojalo mne, když jsem četla: „Vrátil jsem se za tátou, ale

ten už tam nebyl...“ Radost, vděčnost a láska do mne vstoupila, když jsem došla k místu: „...na odvaleném kameni seděl jen úžasně zářící anděl, který říkal: Ježíš žije.“

Na závěr jsme se od Pavla Pudila dozvěděli i něco o historii kostela a za to mu moc děkujeme. Pomalu jsme se vraceli zpět a každý si odnášel domů své dojmy. Díky Bohu i počasí nám přálo. Jen jsme nasedli do auta, začalo poprchat a v Chrudimi nás přivítala na chvíli krásně zářící velká duha, vysvitlo i slunko. Můžeme se těšit zas příští rok, dá-li Bůh.

Libuše Hrudová

Svatý týden 2024

Zelený čtvrtek

Po obřadech Zeleného čtvrtku jsem byl požádán, abych zachytil to, jak jsem je já osobně prožil. Spíše než prožitky mě však napadají otázky, které si v návaznosti na tuto speciální liturgii odnáším v hlavě...

- 1) Umývání nohou jako symbol služby – Komu tak činím já ve svém životě? Dokáží se sklonit a umýt nohy potřebným?
- 2) Výzva k bdění: „To jste se mnou nemohli bdít ani hodinu?“ - „Nezaspím“ důležité momenty ve vztahu k Bohu, k blízkým, k ostatním lidem?
- 3) Závěrečné prosby o slitování – Za co všechno ve svém životě potřebuji požádat o slitování já? Mám já slitování (trpělivost) s jinými (lidmi, názory, životními cestami)?

Jako dar vnímám čas a klid obřadu, kdy tyto otázky mohou přicházet...

Aleš Kalina

Velikonoce 2024 - pokračování ze str. 5

Pobožnost křížové cesty

Velký pátek

Na Velký pátek v pravé poledne se opět v našem hlavním kostele konala pobožnost křížové cesty. Sešlo se nás hodně. Bylo hezké vidět, kolik rodičů si našlo čas a vzalo i děti na tuto pobožnost.

Křížová cesta neodmyslitelně patří k postní době. Vnímám to tak, že každé zastavení na křížové cestě je i můj život. V postní době mám možnost celých čtyřicet dní přemýšlet a pokusit se na sobě něco změnit. Vybrat si jedno z těch čtrnácti zastavení a s tím „pracovat“. Můžeme začít třeba u prvního.

1. zastavení – Pán Ježíš odsouzen k smrti

Nikdy nikoho neodsuzuj, dokud nejsi na jeho místě, nevíš, jaká bys byla ty, kdybys za sebou měla to, co ten člověk. To jsou slova jedné staré paní, které jsem si moc vážila. Vždycky dokázala říct něco, co ve mně zůstalo.

V pátek mě zaujalo čtvrté zastavení: Pán Ježíš potkává svou matku. V předčítání jsme slyšeli, že Maria nestála u Ježíšových úspěchů, u okamžiků Jeho slávy (což mně vlastně nikdy nedošlo), ale byla mu nablízku v jeho bolesti a utrpení. Kéž bych i já dokázala být oporou a útěchou pro své děti, bez výčitek a rad. Bez té vyčítavé věty – „Já jsem Ti to říkala.“

Dovolím si malou vzpomínku. Pamatuju si, když jsem jako dítě chodila s maminkou na křížovou cestu, končila pro mě šestým zastavením, protože pak už jsem myslela jenom na ni:

na Veroniku, která podává Pánu Ježíši roušku. Jako dítě jsem v duchu obdivovala tu odvalu nenápadné holky, ten soucit, který nezastavil ani strach z těch zlých, velkých vojáků a z toho, co tomu řeknou lidi. Možná se i bála, ale udělala to, co cítila. Obdivovala jsem ji. Neohrožená Veronika. Píšu to proto, že mě opravdu potěšilo, že na křížovou cestu přišli i rodiče s dětmi, protože si myslím, že i dítě tyhle okamžiky vnímá a něco ho dokáže zaujmout.

A ještě bych chtěla poděkovat Petře Pudilové, která nám letos zase připravila křížovou cestu v přírodě. Křížová cesta očima dětí. Nikdy mě samotnou nenapadlo, že na poslední Ježíšově cestě určitě byly i děti, i když se o nich nikde nepíše. Jak to všechno vnímaly, jak chápaly i nechápaly, co se děje? Křížová cesta je prostě pokaždé jiná a pořád na ní objevuji něco nového.

Markéta Adámková

Velký pátek

Zpívané ranní chvály na Velký pátek a Bílou sobotu

Významným dnem pro nás křesťany je Velký pátek. Je to postní den. Připomínáme si utrpení, ukřižování a den smrti Ježíše Krista. V tento den se konal proces Ježíšova odsouzení, poprava i pohřeb.

V naší farnosti jsme slavný den zahájili krásně zpívanými ranními chválami pod odbornou taktovkou Katky Holé.

V poledne jsme se vydali na „křížovou cestu“. Ježíš svou cestou s křížem, svou smrtí, a nakonec svým zmrtvýchvstáním prošlapal pro každého z nás cestu k naplněnému životu, k životu s Bohem. Tato cesta však vede i přes mnohá životní trápení a smrt.

Podle biblického podání zemřel Ježíš na kříži ve tři hodiny odpoledne. Proto jsme se v tuto dobu sešli k zvláštní liturgii, jejímž centrem je kříž a při které

se vznášejí modlitby za bolesti celého světa.

Bohoslužba začala v naprostém tichu. Kněz i jáhen byli oblečeni do roucha červené barvy (znamení vítězného Kristova utrpení) a na počátku obřadu pozdravili oltář prostrací (vleže, obličejem k zemi) a tiše jsme se společně modlili.

Při bohoslužbě slova jsme vyslechli nádherně zpívané Evangelium apoštola Jana. Po přímlovkách byl přinesen k hlavnímu oltáři kříž a my jsme se poklonili tomu, kdo na něm zemřel – svému Zachránci a Vykupiteli.

Teprve po uctívání kříže jsme byli pozváni ke svaté hostině – byla nám nabídnuta eucharistie.

Na umučení Pána Ježíše nemyslíme jen se smutkem, ale

s také s obrovskou vděčností, neboť kříž pro nás znamená vykoupení!

Alena a Josef Drahokoupilovi

Velikonoce 2024 - pokračování ze str. 7

Boží hrob – Bílá sobota

Velikonoční vigílie slavnosti Zmrtvýchvstání Páně.

Musím se vrátit o nějaký čas zpět.

V prosinci 2022 jsem se musel rozloučit s mou nejbližší osobou.

Myslel jsem si naivně, že jsem opravdu silný chlap, že to bravurně zvládnou.

Opak byl pravdou. Dá se říct, že pro mne rok 2023 velice rychle utekl.

Začal jsem si uvědomovat, že tady sám nic nezvládám a musím své kroky s „někým“ konzultovat.

Otče Jane, ano právě Vám musím ne skutečně moc poděkovat. Držel jste mě za ruku a vedl.

Přivedl jste mě do začátku letošního března. A po roce a půl jsem mohl opět přijmout svátost smíření.

K tomuto nádhernému přijetí vedla dlouhá cesta poznávání vlastního okolí, a hlavně sebe sama.

Pak jste se zeptal, jestli mi můžete umýt nohy.

Pokora, vlídnost, obětavost, otevřenost a víra v trojjediného Boha.

Toto všechno jste mi v tom neuvěřitelném obřadu dal.

Velikonoční obřady, které následovaly, mi opět otevřely mysl. Vnímám jeho přítomnost. Ježíš tam visel i pro mne. I pro mne byl ukřižován, abych mohl opět žít, usmívat se a vidět ho všude kolem sebe.

Bílá sobota

Vnímám ji jako velmi tajemný obřad. Ta zvláštní atmosféra při světle velikonoční svíce a čtení pasáží z Knihy života o dějinách spásy. Začneme stvořením světa, přes prvotní hřích, praotce Abraháma, vyvedení Židů z Egypta až k Pánu Ježíši a jeho Vzkříšení. Tak nějak začínám chápat, že nám Ježíš svým Zmrtvýchvstáním otevřel cestu tam, kam jsme dřív nemohli, a všímám si, že jak dospívám, každá další Bílá sobota je pro mě víc. Vlastně to tak musí být, když jsem se na Bílou sobotu narodila.

Blanka Pavlišová ml.

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně v kostele Nanebevzetí Panny Marie v 8:30

Myslím, že mohu napsat, že mi otevřel srdce. Cítím Boží přítomnost kolem sebe a snažím se ji nejen vnímat, ale i cítit.

Rozvázal mi jazyk. Již netajím před svým okolím, že věřím.

Boží Zmrtvýchvstání je normálně opravdu nepochopitelné. Pro mnohé pohádka, díky které mají několik volných dní.

Ano, je to neskutečná pohádka, díky které se k nám dostalo veliké tajemství víry, lásky, sebeobětování a důkazu, že smrtí nic nekončí.

A na to se musíme připravovat celým svým dalším životem.

Otče Jane, a právě tohle jste mi ukázal.

Děkuji Bohu i Vám.

Vladimír Brachtl

*Kristus vstal
z mrtvých –
Aleluja, aleluja!
S radostným já-
sotem se otevřel
„Veliký den Pá-
ně“, který trvá
padesát dní
do neděle Soslání
Ducha svatého.*

Velikonoce 2024 - pokračování ze str. 9

Boží hod velikonoční v kostele svaté Kateřiny v 18:00

Každý, kdo věří ve velikonoční zázrak, ho o Velikonocích najde.

Marcela Stará

Pondělí velikonoční v kostele Nanebevzetí Panny Marie

...ta radost, že On neodešel, že je tu opět s námi a nenechává nás samotné tápat v obavách, v našich zmatcích a nejistotách.

Neopustil nás. Jen se na chvíli vzdálil, aby nám byly odpuštěny naše hříchy. Vrátil se, abychom v něm opět našli a měli oporu v každodenním životě...

Eva Pavličková

Rozhovor s manželi Ludmilou a Michalem Flídrovými

Milá Liduško a milý Michale, děkujeme, že jste ochotni nám ukázat, jak „běží“ život v mladé rodině v naší farnosti.

1. Jak jste se potkali a které vlastnosti svého partnera si nejvíce ceníte až dosud?

LM: Seznámili jsme se na cyklovýletu do Rakouska, který spolupořádal taťka Lídy. Zpočátku se zdálo, že je Michal již

zadaný, neboť se po autobuse šuškal, že se sestrou Lucií jsou manželé ☺. Přibližně po roce jsme spolu začali chodit.

L: Míša je ochotný druhým bez rozmýšlení pomoci a je otevřený si všechno na rovinu říci. Toho si cením.

M: Nejvíce si cením, že Lída umí žít v přítomnosti a je kulturně založená s příjemným vystupováním na veřejnosti (což mně není úplně vlastní).

po náhodném rozhovoru se spolužačkou, která se chystala podat na tento obor přihlášku.

3. Co jste si do své nové rodiny přinesli ze svých původních domovů, co vše si nesete jako štafetu dál?

LM: Napadly nás dvě věci. Snažíme se o společnou modlitbu – spolu i s dětmi – to je první štafetový kolík, který přinesla Lída. Michal zase přinesl snahu o otevřenější společnou komunikaci (někdy až moc ☺, doplňuje L).

4. Můžete nám říct něco o všedních dnech u Vás, něco o každé Vaší holčičce?

LM: Je to teď takový kolotoč – práce, školka, vaření, uspávání Johanky, vyzvednutí Aničky ze školky, uspávání Johanky podruhé, společný čas doma nebo venku, večere, modlitba, hygiena, uspávání všech a souboj s nádobím. Uf ☺.

Nejstarší Anička (téměř 5 let) začala na podzim chodit do školky, tak už je to velká holka. Má bujnou fantazii, je pečlivá, ráda si něco nakreslí a vystříhne nebo vymaluje. Piluje teď s nadšením jízdu na kole a má ráda Tlapkovou patrolu.

Verunka (3 roky) je takový náš lumpík ☺, má úžasný jazykový cit, s radostí a úspěchem skládá puzzle, ráda chodí na cvičo do Sokola a skáče na trampolíně. U ní vede prasátko Pepina. S Aničkou jsou správné parťáčky.

Johanka (11 měsíců) teď s velkou radostí objevuje svět kolem sebe, je zvědavá, komunikativní a nadšená, když může lumpačit se sestřičkami a bořit jim postavené komíny a stavby z kostek.

2. Čím se živíte a jak jste se ke své profesi dostali?

M: Pracuji jako marketingový specialista v chrudimském e-shopu Vivantis. Mám na starosti malý tým lidí (já a kolega), s kterým se snažím o ziskovou propagaci svěřených kanálů. Cesta z domu do práce mi trvá necelé 3 minuty. Po škole jsem pracoval jako prodejce elektroniky v obchodu. Přes kamaráda jsem se pak dostal do malého e-shopu s nábytkem v Heřmanově Městci. Po nějakém čase jsem pak přestoupil do Vivantisu, kde již pracuji skoro 10 let.

L: Před nástupem na mateřskou dovolu jsem pracovala jako logoped-surdoped (surdoped pečuje o klienty se sluchovým postižením) ve Speciálně pedagogickém centru ve Skutči. O studiu logopedie jsem poprvé začala uvažovat v maturitním ročníku na gymnáziu

Rozhovor s manželi Ludmilou a Michalem Flídrovými - pokračování ze str. 11

5. I přes spoustu pracovních a domácích povinností pomáháte farnímu společenství. Jaké úkoly jste na sebe vzali?

Staráme se o kostel sv. Michaela. S příchodem otce Jana se zde realizuje hodně prací. Při nedělní liturgii se zapojujeme v obětním průvodu se srdíčky.

6. A na druhou stranu, jak se cítíte a co nalézáte (nebo možná, co Vám chybí) v naší chrudimské farnosti?

Jsmo rádi, že je naše farnost aktivní a že v ní jsou i jiné rodiny s malými dětmi. Lída zde vyrostla, tak se tu cítí jako doma, a Michal již zdomácněl ☺. Je fajn se občas sejít s maminkami na rodičovské dovolené při modlitbách matek. Díky moderní technice jsme v kontaktu, i když se třeba pro nemoci dětí nemůžeme zrovna setkávat osobně.

7. A když máte někdy, teď asi velmi výjimečně, čas jen pro sebe, co Vás opravdu těší dělat?

M: Rád poslouchám přednášky o astronomii od Jiřího Grygara nebo Petra Kulhánka. Také se rád dívám na klasické

československé komedie nebo, ale to musím mít náladu, si pustím nějaký těžší film, kdy po zhlédnutí mám plno otázek. V oblíbě mám i kutění v dílně nebo práci na zahradě.

L: Kdybych měla volný čas, ráda bych si nerušeně přečetla nějakou knížku, vyzkoušela nový recept od Josefa Maršálka nebo tvořila něco kreativního, např. bych s chutí provětrala svůj šicí stroj.

8. Co pro Vás znamená důvěra v Boží milosrdenství?

LM: Důvěra v Boha, který nehledí na naše nedokonalosti a hříchy, ale má nás rád i přes naše přešlapy. Při naší vůli a touze po odpuštění nám jde vstříc s otevřenou náručí. Má nás rád takové, jací jsme.

Děkujeme krásným, mladým a laskavým rodičům Liduše a Michalovi za pár myšlenek a postřehů, které jistě mohou být inspirací nejen pro jejich vrstevníky, ale pro nás všechny. Kéž je oba i jejich děti po celý dlouhý život chrání a vede milost Boží.
KM a EV

Letošní opravy

S jarem se probouzí nejen příroda, ale také nastal čas schvalování podaných žádostí o dotace a po následné administrativě i začátek prací na opravách a restaurování v našich kostelích.

Mám radost, že jsme byli zařazeni do Programu restaurování movitých

kulturních památek, ze kterého chceme čerpat finanční prostředky pro restaurování souboru rokokových lavic z kostela Nanebevzetí Panny Marie.

Lavice byly vytvořeny neznámým mistrem pravděpodobně ve 40. nebo 50. letech 18. století. Představují

autentickou součást historického vybavení hlavního chrudimského chrámu, jež je do dnešní doby nepřetržitě funkčně využívána. Dvacet osm kusů dřevěných lavic je umístěno ve čtyřech samostatných blocích. Na bočních stranách jsou zdobené. Jednotlivé bloky jsou pevně zabudované do dřevěného pódia. Lavice jsou vyrobeny z dubového dřeva, pódia z jedle, klekátko ze smrku a jedle, intarzie je dubová, ořechová a javorová.

Až se budete příště chtít posadit do „své“ lavice, prohlédněte si ji. Nejspíš uvidíte, že je poškozené klekátko, vylamuje se podlážka, jsou odpadlé intarzie, někde je přítomen dřevokazný hmyz. Zaslужují si tedy komplexní opravu. Započne již letos, potrvá 4–5 let podle toho, kolik se nám podaří získat finančních prostředků z Programu restaurování, z Pardubického kraje a také z vlastních zdrojů, které činí požadované finanční podíly. Na jejich krytí budeme věnovat každý měsíc jednu nedělní sbírku, ta první bude 28. 4. Pokud by někdo chtěl dát větší dar, rádi vystavíme potvrzení pro daňové účely.

Práce budou probíhat podle vydaného závazného stanoviska, pod dohledem pracovníků památkové péče. Tento týden bylo provedeno výběrové řízení k této veřejné zakázce. Zhotovitelem byla vybrána firma Ateliéry Bárta, s. r. o. z Hořic. Celkový rozpočet činí 2 364 195 Kč. Práce započnou neprodleně po podpisu smlouvy o dílo. Jako první přijde na řadu nejvíce poškozený blok vzadu vpravo z pohledu od vstupu do kostela. Celý bude odvezen do ateliéru restaurátora. Zda bude pod podlážkou dlažba nebo jen písek, nikdo neví – uvidíme...

Věřím, že komplikace, které by souvisely s omezením míst v kostele, překonáme v zájmu dobré věci – kostel je dost velký, abychom se tam všichni vešli...

Další dobré dílo, ve kterém letos budeme pokračovat, je odvlhčení kostela sv. Kateřiny, které jsme započali v loňském roce. Už i nyní je v kostele znát menší vlhkost, která stavbě neprospívala. Jsou provedeny sondy, práce začaly v týdnu od 8. 4. a pro tento rok jsou vyčísleny na 439 681,94 Kč.

Pokračovat budou také práce na opravě lávky kostela v Kočí, rozpočet je 791 581,96 Kč.

Chceme také opravit vstupní dveře fary, dokončit restaurování oltáře v kapli na faře, a ještě i nějaké další „kamínky“ do naší mozaiky.

Opravy v naší farnosti svěřuji vždy do péče a přímluvy svatého Josefa. I vás prosím, abyste na tento úmysl pamatovali ve svých modlitbách, aby to, co děláme, bylo dílo Boží, ne naše.

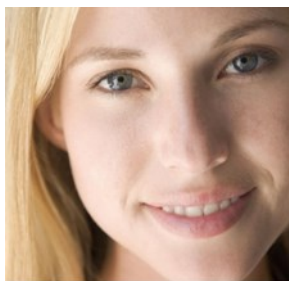
Petra Pudilová

Připravujeme ...

Ráda bych Vás pozvala na akce, které na faře připravujeme.

Pravidelná setkání – seniorů, maminek, mládeže, chlapců, nad biblí a další se budou konat podle harmonogramu zveřejněného na farních stránkách a v aktuálních ohláškách. Pozvání na některá další zajímavá setkání bych chtěla zmínit zvlášť.

V **úterý 14. května** zveme do Spolkového domu na besedu s paní Trajerovou z Hnutí pro život. Jejich Projekt Nesoudíme. Pomáháme. nabízí pomoc ženám, které čekají nečekaně dítě, a okolí nebo okolnosti je nutí k podstoupení potratu, aby se mohly rozhodnout skutečně svobodně. Na poradnu tohoto

Čekáte nečekaně dítě?

hnutí se během její existence obrátilo již kolem 4 tisíc žen i mužů. Dočkali se uklidnění, rozebrání situace ze všech úhlů pohledu, aby se pak mohli rozhodovat skutečně svobodně. Byly řešeny manželské konflikty, bylo možné najít azylové bydlení, dát odbornou radu i v ekonomických otázkách. Projekt podporuje mnoho umělců, vědců a veřejných pracovníků.

S paní Trajerovou jsme se sešli před nějakou dobou na faře a z původně krátké domluvy vzešla milá chvíle povídání vůbec ne o „potratech“, jak by se nabíze- lo, ale o mnoha krásných lidských příbězích, které začaly těžce, ale skončily

krásně. Přijďte si je vyslechnout a povzbudit se.

Ve **čtvrtek 23. května** přivítáme v naší farnosti hosta z daleka. Bude jím P. Anthony, který zde bude mít odpolední duchovní obnovu o Duchu svatém. Pater Anthony Saji je knězem Kongregace vincentinů. Narodil se 1. května 1977 v Indii jako nejstarší ze čtyř dětí věřící katolické rodiny. Od dětství se chtěl stát knězem, a ačkoli byla cesta jeho povolání obtížná a musel překonat mnoho překážek, dosáhl s Boží pomocí svého cíle.

Otec Anthony více než deset let vede po celém světě exercicie. Mnozí účastníci exercicií svědčí o tom, že na exerciciích zakusili Ježíšovu lásku, po dlouhé době našli vnitřní pokoj nebo přistoupili ke svátosti smíření. Jedni se naučili odpouštět či přijmout svou nemoc, jiní se uzdravili ze závislosti různého druhu či z psychické nebo fyzické nemoci.

Přijďte občerstvit své síly v Duchu svatém. Duchovní obnova bude probíhat v kostele Nanebevzetí Panny Marie, začne v 17 hodin přednáškou otce Anthonyho, v 18 hodin budeme slavit mši svatou a po ní bude hodinová adorace s promluvou. Tlumočení je zajištěno.

V **pátek 7. června** si nenechte ujít další ročník Noci kostelů. Od roku 2009, kdy se Noc kostelů v Česku konala poprvé, narostl počet míst, která je možné v rámci tohoto večera navštívit, z pouhých 25 na 1800. Noc kostelů vstupuje v roce 2024 již do 16. ročníku celorepublikové akce. Letos se bude věnovat několika významným výročí spojeným s výraznými osobnostmi z oblasti duchovna, kultury i vědy. My jsme z těchto

doporučených výročí vybrali 35 let od svatořečení sv. Anežky České. Máme totiž v našem farním kostele něco vzácného spojeného se sv. Anežkou. Přijďte se podívat a vyslechnout slovo mluvené, na které naváže hudební část ve stejném tématu.

Petra Pudilová

Odpoledne plné her

Zveme všechny farníky od 3 let na odpoledne plné deskových, karetních a vědomostních her. Výběr je velký a pro každého se nějaká hra najde – přes šachy, průši, AZ kvíz po Bang! či Bum bum burrito. Pro nejmenší například pexeso, Carcassonne kids či Příšerky ze skříně. A že něco neznáte? Nevadí. Na začátku všechna pravidla rádi vysvětlíme. Takže v sobotu 11. 5. 2024 v 15:00, babičky a dědové, vezměte s sebou vnoučata, maminky a tatínkové, vezměte děti a kamarády a přijďte strávit příjemné odpoledne na faře ☺.

Těšíme se na Vás ♥

Pro případné další informace volejte či pište na 731478134.

Katarína Pokorná a Michaela Měkotová

ODPOLEDNE PLNÉ HER

11. 5.

15:00

FARA

3-100 LET

MODLITBA za farnost

Pane Ježíši Kriste,
ty jsi hlava církve,
ty jsi hlava našeho farního společenství.
Dej nám, ať se máme rádi,
ať máme jeden pro druhého správné slovo,
pomáhající skutek, odpuštění.
Chraň slabé, osvěćuj pochybující, posiluj malomyslné,
podrž kolísající, probud' dřímající,
ved' hledající, rozehřej vlašné.
Dej nám, ať jsme znamením tvé přítomnosti

Uzávěrka příštího čísla farního občasníku je 2. 6. 2024. Své příspěvky můžete zasílat na adresu kajmar@chrudim.cz. Salvátor č. 75 vyjde 16. 6. 2024.

Salvátor č. 74, duben 2024

Neprodejné

Vydává:

Římskokatolická farnost

Arciděkanství Chrudim

Školní nám. 56, 537 01 Chrudim

Tel.: 469 622 029

email: farnost@farnost-chrudim.cz

www.farnost-chrudim.cz

číslo účtu: 1141055309/0800